

EKSKLUKIZIVNI INTERVJU

Intervju s Milanom Šufflayem

Jedan od najvećih umova Hrvatske

Milan Šufflay je hrvatski povjesničar, pravaški političar, prevoditelj i književnik. Jedan je od utemeljitelja albanologije te autor prvog hrvatskog znanstvenofantastičnog romana.

Što Vas je navelo da napišete prvi hrvatski znanstvenofantastični roman?

Ideju sam dobio u snu, tijekom tamnovanja u Srijemskoj Mitrovici. Mora da se moja zapanjenost napretkom tehnologije skrila negdje u mojoj podsvijesti i javila mi se tek kada sam zaspao. U romanu predviđam izbjeganje Drugog svjetskog rata, klimatske promjene, porast uporabe narkotika, borbe za prava žena i porast vegetarianstva.

Kako to da ste započeli albanologiju i proučavanje albanske povijesti?

Vjerujem da je jedino ispravno prošlost Hrvata istraživati iz balkanske pozicije. Zbog toga sam od svojih povjesničarskih kolega primao mnogo kritika. Oni toliko vjeruju da su Hrvati predstavnici Balkana te s time i Jugoslavije da su zaboravili na širu i važniju sliku. Proučavajući povijest cijelog Balkana najveće zanimanje mi je privukla povijest Albanije i njezin narod. Jedan od uzroka ove zapanjenosti je moja očaranost istokom i istočnim kulturama.

Gdje prema Vama Hrvati pripadaju u Jugoslaviji?

Mislim da Hrvati uopće ne pripadaju Jugoslaviji te da im ona samo šteti. Jugoslavija je sama po sebi nastrojena prema istoku, potpune suprotnosti od Hrvatske. Jednostavno ne vidim mogućnost Hrvatske da postoji u takvom okružju, suprotnom od njene naravi.

Što mislite o Stjepanu Radiću, pošto je jedan od najvećih reprezativaca današnjih Hrvata?

Ne vidim ga kao osobu dostoјnu toj ulozi. Kroz svoje godine je počinio mnogo dijela čije posljedice i danas odjekuju i odjekivat će još jako dugo. Svojom odlaskom u Moskvu Hrvatsku je stavio u neposrednoj opasnosti od obje strane svijeta. Hrvatska je povjesno uvijek bila zapadna zemlja, a Radić kao da je njegovim odlaskom na istok htio tu pripadnost zapadu porušiti, pokazujući veću odanost Rusiji. Sada u vrijeme izrazite suprotnosti istoka i zapada on kao da je Hrvatsku stavio u „unakrsnu vatru“ Zapadne Europe i Beograda!“ Hrvatska treba služiti kao krajnja granica između istoka i zapada, a Radić to pokušava narušiti.

Na Pacifiku god. 2255. je prvi znanstvenofantastični roman hrvatske književnosti. Roman se ponajviše fokusira na utopiji, ali onoj osnovanoj na filozofiji, i dalje fantastičnoj no realističnoj. Šufflay predviđa da će ljudi i za čak 300. godina imati potpuno iste problem današnjice.

Kako gledate na sve događaje koji se trenutačno događaju na Balkanu?

Slavenska silnina se pretvara u izraženo, ako ne i opasno domoljublje. Naravno, mnoge razlike između balkanskih naroda, koji se nalaze na „ponoru dvaju svjetova“, su lako uočljive i pridonose situaciji. Nekako mi se čini da svatko vuče na svoju stranu radi svoje države, a nitko ne uzima u obzir kompromis. Smatram da svaka država zaslužuje svoju neovisnost, a tako i Hrvatska, ali ne smatram da se država može svoju neovisnost koristiti kao propusnicu za širenje vlastitog režima. Smatram da je Jugoslavija sama po sebi neprirodna i neodrživa tvorevina zbog svih nesuglasica između njezinih stanovnika, a zato se ne čudim što su stvari izmakle kontroli.

Ipak, moram biti zahvalan što se bar ovi nesporazumi rješavaju „uglavnom“ civilizirano.

Kako mislite da će ostatak 20. stoljeća teći, pošto je došadanji početak bio tako grub?

Obračun između zapadne Europe i Sovjetskog Saveza još nije gotov. Sve do sada su bile ogromne pripreme za još veći boj između dva vrlo različita svijeta. Taj je sukob strahovit i bit će krajnje obilježje. Na kocki je sudbina svijeta. Rusija kao najveća sila istoka predstavlja najveću prijetnju zbog njezine bliskosti i sklonosti istoku. Rusija s tim ima moć cijele Azije koju poznaje bolje nego bilo koja druga nacija svijeta.

